

csoportosítva. Legterjedelmesebb közöttük az University College gyűjteménye, mely 108.000 kötetből és 16.000 füzetből áll s a legkisebb az Association for the Oral Instruction of the Deaf and Dumb, mely mintegy 200 kötetből áll.

Rye az egyes könyvtárak pontos czimét, rövid történetét s használatuk föltételeit is közli, a bennük található anyag rövid jellemzése kapcsán.

Pontos név- és tárgymutató zárja be a hasznos kötetet, mely a London könyvtáraiban kutatók nélkülözhetetlen segéd-eszköze. Σ.

Fröhlich Otto. *Internationale Bibliographie der Kunstwissenschaft. Fünfter Band. Jahr 1906.* Berlin, 1909. B. Behr's Verlag. (Ny. Naumburg, Lippert & Co.) 8-r. VIII, 399 l. Ára 18 M.

A *Jellinek* által megindított nemzetközi műtörténeti könyvészet legújabb kötete *Otto Fröhlich* szerkesztésében látott napvilágot s az 1906. év irodalmi termelését tartalmazza. Még pedig, ha a hazai részből szabad az egészre következtetnem, igen tökéletlenül. Ez annál sajnálatosabb, miután a szerkesztő ezúttal is választott maga mellé magyar munkatársat, *Supka Géza* személyében.

Supka a rábizott részt igen hiányosan s épen nem következetesen dolgozta föl. Egyszer-kétszer a heti söt napilapokra is kiterjeszkedik, de egészen ötletszerűen, találomra válogat a bennük megjelent s e könyvészeti összeállítás kereteibe illő dolgozatokból. Máskor viszont a komolyabb igényű folyóiratok, sőt külön könyvalakban megjelent dolgozatok is kikerülnek a figyelmét. Így pl. hiányoznak összeállításából — már a mennyire a szerzőkről s tárgyakról készült s mint többször tapasztaltam nem egészen megbízható mutatók (*Wollanka J.* pl. kimaradt az *Autorenregister*ből) alapján megállapíthattam — a következő cikkek és kötetek czimei:

Alexander Bernát, A finnek. Vasárnapi Ujság. 47. sz. — *B. M.*, Az impresszionista festészet elvei. Budapesti Szemle CXXVII: 452—460. — *Fónagy Béla*, Bihari Sándor. Művészet: 353—366. — *Divald Kornél*, Gundelfinger Gyula festőművész. Művészet: 232—242. — *Falk Zsigmond*, Hein József. Magyar Szalon: 471—474. — *Fenyő Miksa*, Vincent van Gogh levelei. Szerda: 336—338. — *Schöpflin Aladár*, Az első magyar szobrász. [Ferenczy István.] Vasárnapi Ujság: 25. sz. — *Fieber Henrik*, A Szent István-templom művészi méltatása. Katholikus Szemle: 41—53. — *Fieber Henrik*, Művészeti szemle. Katholikus Szemle: 532—543. — *Gróh István*, Nemzeti törekvések építő

művészetünkben. Népművelés I.: 506—510. — *Györgyi Kálmán*, Az iparművészet a milánói kiállításon. Magyar Iparművészet: 163—219. — *Hekler Antal*, A nő a görög művészetben. Uránia: 49—55. — *Henszlmann Imre*, A képzőművészetek fejlődése. (Olesó Könyvtár: 1423—1426. sz.) Budapest, 1906. Franklin-társ. 144 l. — *Hülll Dezső*, Bernini. Művészettörténeti tanulmány. Budapest, 1906. Hornyánszky V. ny. 124 l. — *Janicsek József*, Régi építészeti maradványokról Eperjesen. Archaeologiai Értesítő: 437—439. *Kriesch Aladár*, A magyar nép művészetének jövője. Népművelés I.: 159—165. — *Kriesch Aladár*, W. Morris és reformtörekvései. Magyar Iparművészet: 15—20. — *Lakatos Artur*, Művészet a szövő-iparban. Magyar Iparművészet: 262—264. — *Malonyay Dezső*, A népművészetéről. Népművelés II.: 149—162. — *Fromentin Jenő*, Rembrandt (1606—1906). Ford. Berki Miklós. Budapesti Szemle. CXXVIII.: 18—29. — *Térey Gábor*, A szépművészeti múzeum régi képtárának leiró lajstroma. Régi mesterek. Budapest, 1906. Hornyánszky V. ny. VIII, 431 l. — *Van der Velde E.*, A művészet a polgári társadalomban. XX. század XIII.: 93—108.

Megjegyzem, ez a lajstrom korántsem teljes, a miről ki-ki könnyen meggyőződhetik, ha az Internationale Bibliographie V. kötetét *Hellebrant* Árpádnak az Egyetemes Philologiai Közöny 1907. évi folyamában megjelent A magyar philologiai irodalom 1906-ban cz. gondos összeállításával (II. 2. képzőművészetek. 274—593. sz. 635—646 l.) összeveti. Miután az Internationale Bibliographie két évvel később jelenik meg, mint Hellebrant könyvészete, Supka jól tette volna, ha anyaga összeállításánál ezt a derék munkát figyelembe veszi s csak melegen ajánlhatjuk, hogy a jövőben, ha már maga csak ily tökéletlenül jár utána a hazai művészeti irodalomnak, legalább ezt a kínálkozó segédeszközt igyekezzék kiaknázni.

Míg e hiányokért első sorban Supka Gézát terheli a felelőség, addig a magyar czimek lenyomatásánál lépten-nyomon előforduló sajtóhibák a szerkesztő rovására irandók. Ugyancsak a szerkesztőnek köszönhetünk egy új nevet a műtörténeti irodalomban: az *Irták S. G.* nevet, a minek persze áldozatul esett *Sebestyén Gyula*, a Beöthy-féle műtörténet munkatársa, a kit hiában keresünk a mutatóban. Gl.